

դորանօք զօրացուցանէր զՅովհաննէս Վարդապետն: Որ նա եւ զօրացեալ ի շնորհաց ամենասուրբ Հոգւոյն Տշմարտի, զԲաղդա՝ աշակերտ ժողովեալ ի դռնաշէն Կեղեց, հանապազօրդականաբնութեամբ ճոխացուցանէր զնոսա կրկնակի գիտութեամբ, այսինքն՝ փիլիսոփայականօք եւ աստուածաբանականօք. զորս այսօր տեսանեմք աշովք մերովք...»

«Բայց արդ, հասարակաբար յիշեսցուք աստ զանուանս թարգմանեցեալ գրոյց, զի մի զկնի անցելոց ժամանակի անհետացի. նաեւ՝ զի իմացեն բանասէրքն ազգիս մերոյ, թէ գոյ գիւրքն այն ի մէջ ազգիս մերոյ թարգմանեցեալ. որոյ Լաւրէմն էր Ղուկաս Վարդապետն Աբրահամեան յերկրէն խաբբերդու, իւրի հոգացեալ լեզուին իտալականի եւ լատինականի:»

«Եւ թարգմանեցեալ գրեանքն՝ են ստորեւ գրեցեալս:

«Նախ՝ զԳիւրտն Կեղեցեաց եւ իս՝ օրինակաց ի դասն հոգարս Բաշանեալ. որոյ մի մասն նախապէս էր թարգմանեցեալ ի Վնէժ ի Նոյնոյ Ղուկաս Վարդապետ. եւ զմնացեալսն կատարեաց ի Կոստանդնուպոլիս:¹

«Երկրորդ՝ զԳիւրտն Առաքաճաբանութեան Սիօնի հոգարս օրեցեալ ի Յովհաննէս Գաբրիէլեան:²

«Երրորդ՝ զԳիւրտն Եօնն Խորհրդոց Եկեղեցոյ:

¹ Այս խոյր հաստորը 1750ին տպագրուեցաւ Կոլոտի աշակերտներէն Սահակ Ահագինի ծախքով «Գիւրտ օրինակաց եւ նմանութեան» խորագրին տակ: — Այս մասին տես «Կոլտին Մատենադարանը» գլուխը:

² Թրգմ. 1729 «Ի քաղաքն Կոստանդնուպոլիս, ընդ հովանեաւ Սուրբ Կարապետ Եկեղեցւոյն որ յիւսկիւտար»: Ամենէն աւելի մաքուր գրուած, լաւ պահուած հատորն է Ազգ. Մատենադարանին մէջ: Մեր ձեռք գտնուած Սկիթի թարգմանութեան մէջ չենք տեսած Յովհաննէս Գաբրիէլեանի անունը, որ ուրիշ ձեւով մը կ'ըսուի «Գաբրիէլ Պոլիփինեան» (Նալեան Ճրագ ճշմարտութեան էջ 106):